

Voda u prehrani pčela

Profesionalna higijenska pojilica za pčele

Pčele vodu, osim za pijenje, koriste za održavanje temperature i optimalne vlažnosti u plodištu. Blizina i dostupnost vode izuzetno poticajno djeluje na ranoproljetni razvoj legla i na manje stradavanje pčela vodonoša uslijed niskih temperatura. Potreba za vodom je znatna, već pri pojavi prvog legla, početkom veljače. Ukoliko pčele nemaju na raspolaganju dostatne i kontinuirane količine vode, osim redukcije legla, uslijed probavnih teškoća, stradavaju i one. Pčelama se neprobavljena peludna hrana nakuplja u zadnjem crijevu, nastaju začepi i uginuća. Bolest se najčešće manifestira u proljeće (svibanjska bolest). Jednako je važna dostupnost zdrave vode u ljetnim pripekama i sušama kod selećih i stacioniranih pčelinjaka.

Neki pčelari vodu u pojilicama zaslane. Praksa soljenja vode nije dobra. Utvrđeno je da već 0,2-0,5% soli u vodi pčelama skraćuje život, a koncentracije veće od 1% njima su vrlo otrovne (*kuhinjska sol, NaCl – natrij klorid*). Mnogo puta u literaturi se spominju soli u vodi ali se pri tom misli na soli minerala koji su potrebni svim organizmima pa tako i pčeli. („Nitko nije vidio pčele da piju more ali ih se može često vidjeti na gnojnicama“).

Kontrolirana dostupnost vode, instaliranjem pojilica, osim zadovoljavanja bioloških potreba pčela, neophodna je i radi konformizma ljudi, naših susjeda. Svjedoci smo da je sve više pčelinjaka postavljeno u naseljima. Pčele u nedostatku pojilica u potragu idu u dvorišta, bazene, balkone i svugdje drugo, tražeći vodu. Time ponekad mogu ometati susjede. U ruralnim krajevima mogu smetati domaćim životinjama od kojih je konj najosjetljiviji na ubod pčele. Iako su svi svjesni važnosti pčela za ljude i životinje, rečenim ponašanjem sigurno popravljamo imidž cijele pčelarske zajednice.

Prosječna mjesečna potrošnja vode po pčelinjoj zajednici u sezoni je 2 - 3 l (ne računajući vodu koju pčele dobivaju preradom nektara). Pojilicu je najbolje postaviti u laku hladovinu izvan glavnog koridora izletne strane pčelinjaka. Profesionalne higijenske pojilice su izuzetno pogodne za preventivno tretiranje pčela preparatima protiv nozemoze (biljnim uljima, jodnim otopinama, efektivnim mikroorganizmima i odnedavno, timolom). Vodu u pojilici treba mijenjati u ritmu oko 2 – 3 tjedna.

Prilikom seljenja, seleći pčelari trebaju nastojati da položaj pojilice u odnosu na košnice ostane isti ili sličan kao prije seljenja. Pčele promjene teško prihvaćaju. Rado uzimaju izvorsku vodu i kišnicu, odbijaju kloriranu (voda iz vodovoda), što može biti razlog neprihvatanja pojilice. Tijekom intenzivnog unosa nektara, kao i poslije kiše, pčele smanjeno posjećuju pojilicu. Pojilicu nikada ne treba ostaviti bez vode. Jednom izgubljena navika posjeta pojilištu teško se vraća mjesecima.

Svemu navedenom u cijelosti odgovara **Fustisova profesionalna pojilica za pčele**. Izrađena je na temelju konstrukcijskih znanja i dugogodišnjeg pčelarskog iskustva. Izvedba pčelarske pojilice onemogućuje pčelama defeciranje u vodu a drugim životinjicama da istu piju i pritom je zagade. Pojilica je otporna na mraz (niske zimske temperature) kao i na vrućinu (pripeke i UV zračenja). **Betonski monolit je saliven od vodootpornog betona kojeg pčele izuzetno rado posjećuju.** U

dvadesetogodišnjem korištenju higijenskih pojllica nemamo iskustvo oštećenja pojilice (monolita) vezano za vremenske neprilike ili kvar (preko zime ih ne unosimo u zatvoreno i ne praznimo vodu). Nije zabilježena opravdana reklamacija (a i tada smo na zamolbu korisnika zamijenili pojilicu). **Fustisova profesionalna pojilica za pčele ima cjeloživotnu garanciju a predstavljamo je kao pojilicu za više generacija pčelara.**

Na žalost, na tržištu su se pojavile i kopije naših pojllica koje ni u funkcionalnom ni u kvalitativnom smislu nisu ni približno slične našem originalu. Kopije su napravljene od epoksidne smole miješane s punilom (umjetni kamen). Iz dva razloga nisu dorasle originalu.

Prvo, prilikom falsificiranja pojllica krivotvoritelji uzimaju otisak od kupljenog betonskog monolita koji u sebi ima konstrukcijsku zaštitu (negativni konus) što onemogućuje uzimanje otisaka gipsom ili glinom, odnosno otežava otiskivanje u gumi ili teflonu. Svi materijali se skupljaju (sažimaju) pa se prilikom višekratnog kopiranja gube vrlo precizne proporcije odljevka. Takve pojilice rade slabo ili nikako.

Drugo, krivotvorene pojilice su napravljene od epoksidnih smola u koje se stavlja punilo (prah) ili sitni agregat (umjetni kamen). Epoksidi su tvari koje značajno kontaminiraju prirodu a posebno su opasni u kontaktu s vodom i toplinom (sunce i svjetlo). Najbolji pokazatelj realnih činjenica je to što i na deklaracijama (sigurnosnim listovima) takvih proizvoda (između ostalog) uvijek piše: „izaziva dugoročno štetne posljedice za okoliš i vode“.

Vlatko Milanović, Fustis d.o.o.